

ВЕЛИКИИ ПЕТАКЪ

ЗА ИУДОВОТО ПРЕДАТЕЛСТВО.

Сынъ человѣческій преданъ будетъ
на распятіе,

Благослови отче!

Благочестиви христіане, днесъ человѣческите грѣхове предаватъ спасителѧ нашаго Іисуса Христа, въ рѫцѣ на беззаконныте єреи, да го сѫдятъ, да го хдѣтъ и да го убиятъ безъ никаква причина. О небо покрый твое лице съ облаци да не гляда, и ты иsono сланце закрытвоѧ свѣтилишъ, потрепери землю и сичко созданіе, ангели божіи, заплачуете като гледате цара вашаго на този неправедный сѫдъ, сожалиши и ты много грѣшнаѧ наша душа, като гледашъ сего господа и создателя нашего сваѣранъ предъ беззаконныте єрейски архіереи. А ты о пресвѣтлаѧ дѣво маріе! облечися сего въ черны зрехи и пролей съ насъ слезы като рѣка: защото днесъ ѿгледашъ любезнаго твоего сына сваѣранъ предъ неправедныте сѫдницы: Анна, Каїфа, и Пилата, и прикованъ на крестъ между двама разбойницами. Тамо ѿгледашъ като иска малко водѧ, но не ѿгледашъ нити капкѣ да мѹ подадешъ. Нѣма вѣчъ да го видишъ живъ, него крестното дрво ѿгледашъ пріемне като нова майка, и той ѿгледашъ на него жертвъ като кротака агнца, за нашите грѣхове. Христіане видители Христосъ каква укорителна смърть прѣмля за насъ, съ којто укроти божіѧ гнѣвъ и направи миръ между Бога и человѣците. За твой сме должни скъога да го слакиме, да поменѫваме неговатъ любовь и да оплакваме неговатъ самокольнъ смиръ.

Кога развраченните єреи плакаха тридесѧть дни неѣтъшно Мойсеѧ, когато умръ въ Моакитската земля, ами нѣ като гледаме Іисуса Христа ураненъ и прикованъ на крестъ, умралъ не на сто и двайсъ години като Мойсеѧ, но младъ на тридесѧть и три години, и не при сконите сродницы съ утѣшеніе, но съ бой и укореніе между двама разбойницами, и какъ да не поплачиме за нашего благодѣтелѧ и господа, ако не тридесѧть дни като єреите за Мойсеѧ, то баремъ днесъ като го гледаме ураненъ за нашите грѣхове, отъ єреите като отъ нѣкои люты вѣлци.

Кога царь Давидъ плакалъ и сѧ трошилъ за сына си Авессалома, като сѧ обѣси съ косите си, когато бѣше станалъ върхъ баща